

[NL] Blog door Brigit Toebes – Reactie op het WRR Rapport: Van Verschil naar Potentieel

De Nederlandse Wetenschappelijke Raad voor het Regeringsbeleid (WRR) heeft onlangs een nieuw rapport gepubliceerd over ongelijkheid tussen sociaaleconomische gezondheid (nog niet vertaald in het Engels). In het rapport stelt de WRR vast dat ondanks de overheidsinspanningen sinds de jaren tachtig de sociaaleconomische ongelijkheden op gezondheidsgebied nauwelijks zijn gedaald.

Bij wijze van alternatief stelt het rapport voor om de focus te verschuiven van proberen om ongelijkheden te verminderen naar de nadruk leggen op beschikbaar gezondheidspotentieel binnen de bevolking. Met dit in gedachten identificeert het rapport drie specifieke doelen: 1) een nadruk op de eerste 18 jaar van het leven; 2) meer aandacht voor de mensen met de grootste gezondheidsproblemen (bijvoorbeeld mensen met lage SES); en 3) aandacht voor tabaksgebruik, ongezonde voeding en overmatig alcoholgebruik.

Hoewel niet specifiek genoemd, lijkt deze focus op het gezondheidspotentieel sterk gegrondvest te zijn op de capability-benadering zoals ontwikkeld door filosofen als Sen, Nussbaum en Venkatapuram. In essentie is deze benadering gericht op het identificeren van het vermogen van het individu om zijn of haar gezondheidspotentieel te ontwikkelen. Een interessante benadering, zolang het vergroten van de verantwoordelijkheid van het individu verbonden is met een of andere vorm van overheidsverantwoordelijkheid om het individu te ondersteunen in zijn zoektocht naar gezondheid, en dat het niet als een excuus wordt gezien om deze verantwoordelijkheid volledig naar het individu te verplaatsen. 'Gezondheidspotentieel' moet daarom worden geïnterpreteerd als een oproep aan de overheid om vast te stellen welke maatregelen het moet nemen om het gezondheidspotentieel van het individu te bevorderen

De doelen van het WRR zijn zeer waardevol maar het resultaat moet niet zijn dat de focus uitsluitend ligt bij mensen met een lage SES. Er zijn gezondheidsproblemen in alle groepen van de samenleving en er zijn ook aanzienlijke gezondheidsongelijkheden binnen de groepen zelf die moeten worden aangepakt.

Maar de situatie is complex en het kan alleen maar worden gewaardeerd dat de WRR het initiatief heeft genomen om de moeilijke uitdaging van het verminderen van sociaaleconomische ongelijkheden op gezondheidsgebied te heroverwegen, en dat het een reeks waardevolle doelstellingen heeft geïdentificeerd. Laten we hopen dat onze regering op een zinvolle manier op deze doelen en uitdagingen reageert.

[ENG] Blog by Brigit Toebes – Reaction on the WRR Report: From Health Disparities to Health Potential

The Netherlands Scientific Council for Government Policy (WRR) has recently published a new report about socio-economic health inequalities (not yet translated into English). In the report, the WRR establishes that despite governmental efforts since the 1980s, socio-economic health inequalities have barely gone down.

By way of an alternative the report proposes to shift the focus from trying to reduce inequalities to an emphasis on available health potential within the population. With this in mind the report identifies three specific targets: 1) an emphasis on the first 18 years of life; 2) more attention to those with the largest health problems (e.g. people with low SES); and 3) a focus on tobacco use, unhealthy diet, and excessive use of alcohol.

While not specifically mentioned, it seems that this focus on health potential is very much grounded in the capability approach as developed by philosophers like Sen, Nussbaum and Venkatapuram. In essence, the capability approach aims to identify the individual's capacity to develop his or her health potential. An interesting approach, as long as enhancing the individual's responsibility is connected to some form of governmental responsibility to support the individual in his quest for health, and that it is not perceived as an excuse to shift this responsibility completely to the individual. 'Health potential' should therefore be interpreted as a call on government to identify what measures it should take to foster the individual's health potential.

The targets identified by WRR are in themselves very worthwhile. Yet the result should not be that the focus is exclusively on people with a low SES. There are health problems in all segments of society, and there are also significant within-group health inequalities that need to be addressed.

But the situation is complex, and it can only be appreciated that WRR has taken the initiative to rethink the difficult challenge of reducing socio-economic health inequalities, and that it has identified a set of worthwhile targets. Let us hope that our government responds to these targets and challenges in a meaningful way.